

Høringsnotat

Forslag til endringer i forskrift om tilskudd til audiovisuell produksjon - Rammetilskudd

Høringsfrist 21.mai 2026

Innhold

1. Innledning	3
2. Bakgrunn for endringsforslaget	3
2.1. Rammetilskuddets nåværende innretning.....	3
2.2. Prosess med utarbeiding av forslag til ny løsning.....	4
3. Problembeskrivelse	5
3.1. Effekt på måloppnåelse.....	5
3.2. Høy grad av kompleksitet, lav tillit til utfallet og uhensiktsmessige kriterier	6
3.3 Ordningen skal ivareta for mange hensyn samtidig	7
3.4 Oppsummering av problembeskrivelse.....	7
4. Relevante tiltak	8
4.1. Tilskudd basert på enkeltresultater (Ramme II)	8
4.2. Endringer i kvalifikasjonskrav	10
4.3 Endringer i vurderingskriterier	12
4.4 Endringer i krav til likestilling	18
4.5 Endringer i fordelingsmodell.....	19
4.6 Endringer i utbetaling, rapportering og tidshorisont	20
5. Anbefalt modell - oppsummert.....	21
6. Virkninger av anbefalt modell – samlet vurdering.....	22
6.1 Positive virkninger	22
6.2 Negative virkninger	22
6.3 Oppsummering av virkninger	23
7. Utkast til endringsforskrift	23

1. Innledning

Norsk filminstitutt (NFI) sender med dette på høring forslag til endringer i kapittel 4 i forskrift av 31. oktober 2016 nr. 1264 om tilskudd til audiovisuell produksjon. Endringsforslagene gjelder tilskuddsordningen for rammetilskudd.

Formålet med NFIs rammetilskudd er å bidra til en mer økonomisk solid, lønnsom og bærekraftig bransje. Målet er å styrke norske produksjonsselskapers mulighet til langsiktig satsing på utvikling av prosjekter, og styrke kompetansen i utviklingsarbeidet.

Målene med endringsforslagene er en tydeligere, enklere og mindre komplisert ordning, og en innretning som oppleves som transparent og hensiktsmessig. Videre er det et mål å bidra til en forutsigbar fordeling med utgangspunkt i selskapenes samlede aktivitet, samt rask og enkel tilgang til utviklingsmidler for de mest etablerte selskapene.

NFI foreslår på denne bakgrunn en ny innretning av ordningen. Endringene skal styrke rammetilskuddets funksjon i samspill med NFIs andre tilskuddordninger. Rammetilskuddet fungerer ikke isolert, men sammen med andre tilskuddsordninger som har ulike formål og krav. Den foreslåtte innretningen har derfor færre og enklere kriterier, og stiller strengere krav til prekvalifisering for å tydeliggjøre at ordningen retter seg mot de mest etablerte selskapene med høy gjennomføringsevne. Endringsforslagene innebærer at selskapene kan kun søke med utgangspunkt i deres samlede aktivitet, og ikke med utgangspunkt i enkeltresultater alene.

Forslaget til endringer i rammetilskuddsordningen må ses i sammenheng med Norsk filminstitutts strategi for 2026–2029. Strategien legger vekt på å utvikle et mer treffsikkert virkemiddelapparat, med større fleksibilitet, tydeligere prioriteringer og mer effektive ordninger.

2. Bakgrunn for endringsforslaget

2.1. Rammetilskuddets nåværende innretning

Rammetilskuddet er regulert i forskrift om tilskudd til audiovisuell produksjon kapittel 4. Det følger av kapitlets første paragraf at formålet med rammetilskudd er å «[...] styrke produksjonsforetakenes mulighet til langsiktig satsing på utvikling av prosjekter [...]».¹

Tilskuddet er rettet mot uavhengige produksjonsselskaper med hovedformål innen audiovisuell produksjon. Tildelingen gjøres basert på selskapets samlede aktivitet de siste fem årene (ordinær ramme) og/eller tidligere resultater oppnådd i et prosjekt det siste året (ramme II). Produksjonsselskapet skal ha oppnådd gode eller svært gode kunstneriske og/eller kommersielle resultater.² Rammetilskuddet utgjør en pott med utviklingsmidler som

---

¹ Se forskriften § 4-1 første ledd

² Se hhv. forskriften § 4-3 første ledd og 4-2 første ledd

selskapet kan bruke til fremtidige utviklingsprosjekter. Midlene kan benyttes innen NFIs utviklingsordninger for alle formater. For å søke om rammetilskudd basert på samlet resultat må man ha produsert minst én spillefilm, dokumentar eller serie med nasjonal og internasjonal distribusjon de siste tre årene. For å søke om rammetilskudd basert på et enkelt prosjekt er det ingen krav til prekvalifisering.

Søknaden består av tre moduler, og man kan søke i én eller flere:

1. Samlet aktivitet for spillefilm og dramaserier (ordinær ramme)
2. Samlet aktivitet for dokumentar (ordinær ramme)
3. Enkeltstående resultat i et prosjekt, alle formater og sjangre (ramme II)

Vurderingen av søkerne baserer seg på flere hovedkategorier som gir poeng, blant annet likestilling, foretakets soliditet, kunstneriske resultater og kommersielle resultater. Innenfor disse kategoriene finnes en rekke indikatorer. Kunstneriske resultater måles gjennom en omfattende katalog av festivaler og priser, mens kommersielle resultater blant annet kan dokumenteres gjennom kinobesøk, uttak av etterhåndstilskudd, nivå på budsjett i konkrete produksjoner, distribusjonsavtaler og internasjonalt salg.

For enkeltstående resultat er det en rekke indikatorer; finansiering og salg, kunstneriske resultater og publikum med visninger på Youtube, IMDB-score, VOD-plattformer som presenteres i Lumiere mm., relevans med bla. omtale i Norge og verden, samt økonomisk resultat.

Samlet resultat må være oppnådd de siste fem årene, enkeltresultat kan være oppnådd det siste året før søknaden sendes inn.

Søkerne må i tillegg legge ved omfattende dokumentasjon for å underbygge resultatene, for eksempel regnskapsopplysninger, dokumentasjon på festivaldeltakelse og priser, publikumsdata og opplysninger om distribusjon og tilgjengelighet på ulike plattformer.

Søkerne rangeres opp imot hverandre basert på poeng, der fiksjon og dokumentar har egne pottter og ikke konkurrerer mot hverandre. Det er en egen pott for Ramme II.

Resultatene fra hver av modulene, hhv. samlet aktivitet spillefilm og dramaserie samt dokumentar og enkeltstående resultat i et prosjekt, alle formater og sjangre (ramme II) legges sammen som midler i et tilskuddsbrev. Tilskuddsmidlene utgjør en pott som alle framtidige søknader i alle NFIs utviklingsordninger skal hente midler fra, så langt rammetilskuddet rekker. Det allokeres ikke midler fra rammetilskuddet til idé- og manusutviklingsordninger, spill-utvikling og Neo.

2.2. Prosess med utarbeiding av forslag til ny løsning

Alle statlige tiltak som har virkninger utover egen virksomhet, omfattes av kravene i utredningsinstruksen. Formålet med instruksen er å legge til rette for et godt grunnlag for beslutninger om statlige tiltak gjennom å identifisere alternative tiltak, utrede og vurdere virkningene av aktuelle tiltak, samt å involvere dem som er berørt av tiltak tidlig i prosessen.

NFI har lagt instruksen til grunn ved utredning av rammetilskuddsordningen. Vi har søkt å identifisere eventuelle utfordringer med ordningen og vurdert relevante tiltak. Vi har undersøkt ulike hypoteser, blant annet ved å analysere tilskudds- og selskapsdata. Vi har også gjennomført en brukerundersøkelse, som ble distribuert til alle søkere i ordningen de siste fem årene, med svar fra 19 unike selskap. I tillegg har det blitt gjennomført to arbeidsmøter med et utvalg produsenter, utpekt av Virke Produsentforeningen, som representerer både spillefilm, dramaserier og dokumentar. I arbeidsmøtene har vi diskutert hva som er utfordringene med rammetilskuddet slik det er innrettet i dag, samt hva som kan være mulige løsninger på utfordringene.

Innspill fra brukerundersøkelsen og arbeidsmøtene har dannet grunnlag for hypotesetesting og vurdering av tiltak. Resultatet av dette arbeidet presenteres i dette høringsnotatet.

3. Problembeskrivelse

3.1. Effekt på måloppnåelse

NFI har undersøkt hvilken effekt rammetilskudd har på måloppnåelse, og kommet frem til at ordningen har god effekt, og at midlene i ordningen blir brukt effektivt til å støtte utviklingen av prosjekter. NFI baserer denne vurderingen på 1) analyse av egne tilskuddsdata, og 2) en brukerundersøkelse rettet mot søkere i ordningen de fem siste årene.

Tilskuddsdataene viser at prosjekter som mottar utviklingstilskudd gjennom rammeordningen har en høyere realiseringsrate enn prosjekter som får tilskudd etter konsulentvurdering. Mellom 2020 og 2023 ble 32 prosent av rammeprosjektene realisert som produksjoner med eller uten NFI-støtte, mens realiseringsraten for konsulentvurderte prosjekter ligger lavere³.

Realiseringsraten for rammeprosjekter varierer mellom formatene:

- Spillefilm: 48 %
- Dokumentar: 33 %
- Dramaserier: 10 % (kun 4 av 42 prosjekter)

Den lave realiseringsraten for dramaserier trekker totalen ned. Dette skyldes mest sannsynlig et trangere nåløye i markedet og en sterk økning i utvikling av prosjekter som traff samtidig med et stagnerende produksjonsmarked, og må derfor leses med dette som bakteppe.

Videre viser analysen at produksjonsselskapene bruker i gjennomsnitt rundt 60 prosent av budsjettene som danner bakgrunnen for utbetaling av rammetilskudd til manus- og regiarbeid. Mesteparten brukes til manusutvikling (synopsis, treatment, manus), mens noe går til kjøp eller overdragelse av rettigheter. Regiarbeid utgjør en mindre andel, noe som

---

³ NFI anslår at realiseringsraten for konsulentvurderte prosjekter er om lag 20-25 prosent basert på tilgjengelig data

henger sammen med at prosjektene ofte befinner seg tidlig i utviklingsløpet. Det er ingenting som tyder på at midlene i vesentlig grad brukes til administrasjon av prosjektene.

Dataene viser også at det er de største selskapene som når opp i ordningen i dag. Gjennomsnittsinntekten for selskaper med rammetilskudd var ca. 32,7 millioner kroner, mot 8 millioner for de som fikk avslag. Det finnes likevel unntak, særlig innen dokumentarfeltet, hvor selskapene generelt er mindre.

Brukerundersøkelsen bekrefter ordningens verdi:

- 100 % mener rammetilskudd gir forutsigbarhet i manus- og regiarbeid.
- 93 % sier ordningen gjør langsiktig planlegging mulig.
- 100 % opplever større kunstnerisk frihet.
- 70 % mener rammemidler gir bedre tilgang til de beste regissørene og manusforfatterne.
- 80 % opplever at ordningen gir mer mangfoldige prosjekter enn konsulentordningene.
- 67 % mener ordningen bidrar til rask tilgang til midler når behovet oppstår.

Til tross for at ordningen oppleves som attraktiv for brukerne, og kan sies å bidra positivt til måloppnåelse, har vi identifisert noen tydelige utfordringer med ordningen slik den er innrettet i dag.

3.2. Høy grad av kompleksitet, lav tillit til utfallet og uhensiktsmessige kriterier

Brukerundersøkelsen viser at et flertall opplever ordningen som relativt enkel å forstå. Samtidig mener 28 prosent at det ikke er lett å sette seg inn i ordningen, og 37 prosent at det ikke er lett å forstå hva som vektlegges i søknadsbehandlingen. Dette indikerer at innrettingen av ordningen skaper barrierer for en betydelig andel søkere. Fritekstsvarene utdyper utfordringen: «Det er ekstremt mange kriterier, som også medfører ekstreme krav til dokumentasjon», «Ordningen oppleves som overdrevent komplisert og lider av svært utdaterte kriterier», og «Det er tidkrevende å finne frem alle vedlegg».

62,5 prosent av respondentene i brukerundersøkelsen har ikke tillit til at ordningen gir et rettferdig resultat. Dette er et tydelig signal om at legitimiteten til ordningen er utfordret. Fritekstsvarene peker på opplevelser av manglende transparens og skjevfordeling, blant annet: «Den oppfattes som lite transparent» og «Problemet er kriteriene, vi fikk store avkortninger og ble ikke hørt da vi klaget».

Halvparten av respondentene mener at kriteriene for å beregne hvem som får tilskudd ikke er hensiktsmessige. På spørsmål om det er de riktige festivalene og prisene som teller med i beregningen av kunstneriske resultater er halvparten uenig. Samtidig mener nesten 40 prosent at kriteriene for kommersielle resultater er dårlige. Misnøyen utdypes i fritekstsvar: «Ordningen baserer seg på resultater/score er både feil, gammeldags, utdatert og treffer urettferdig i en bransje som har et mangfold av visningsplattformer», og «Det er vanskelig å

forstå at deltagelse, og i alle fall priser, på de største norske festivalene ikke teller – mens noen mindre festivaler i utlandet teller». Flere peker også på at festival- og prisvektingen er ulogisk og undergraver betydningen av norske festivaler.

Samlet tyder tilbakemeldingene på at ordningen oppleves som unødvendig kompleks og lite effektiv, og at dette svekker både forutsigbarheten og tilliten til utfallet. Kravene til dokumentasjon oppleves som omfattende og unødvendige. Flere mener at særlig de kunstneriske kriteriene fremstår som lite relevante og rettferdige, noe som forsterker opplevelsen av lav tillit.

3.3 Ordningen skal ivareta for mange hensyn samtidig

Ordinær ramme og Ramme II har ulike formål, og kombinasjonen av disse gjør ordningen kompleks og vanskelig å kommunisere tydelig. Ramme II åpner for at produksjonsselskapene kan søke med utgangspunkt i enkeltresultater alene. Mange brukere uttrykker i brukerundersøkelsen at de er positive til denne muligheten. Innretningen bidrar likevel til ordningens kompleksitet. Gjennom drøftelser i arbeidsgruppen og møter med et utvalg brukere (produsenter utvalgt av Virke Produsentforeningen) har NFI kommet frem til at ordningen forsøker å ivareta for mange hensyn samtidig.

Analysene av våre tilskuddsdata viser at dersom muligheten til å søke med enkeltresultater (ramme II) tas ut av ordningen, vil noen få selskaper falle ut og ikke motta tilskudd, men det får allikevel liten betydning for flertallet av søkerne. Dette tyder på at ordningen kan forenkles uten å undergrave hovedformålet. Analysen viser at flertallet av⁴ de som har fått tilskudd utelukkende basert på enkeltresultater har mottatt relativt små beløp, under 275 000 kroner. Dette er ikke mer enn det som normalt ville blitt gitt til et enkeltprosjekt gjennom ordinær prosjektutvikling. Rammetilskudd basert på enkeltresultater bidrar dermed ikke reelt sett til å oppfylle ordningens formål, som er å gi forutsigbarhet og styrke langsiktig satsing. NFI mener derfor at ordningen bør rendyrkes, slik at den i større grad baseres på samlet aktivitet og langsiktig satsing, fremfor enkeltprestasjoner. En tydeligere innretning vil redusere kompleksitet, styrke legitimiteten og gjøre ordningen mer forutsigbar for bransjen.

3.4 Oppsummering av problembeskrivelse

Rammetilskuddet har dokumentert effekt på måloppnåelse. Analysene viser at ordningen bidrar til høyere realiseringsrate enn de NFIs øvrige tilskuddsordninger for prosjektutvikling, og at midlene i stor grad brukes til kreativt arbeid som styrker utviklingen av prosjekter. Brukerundersøkelsen bekrefter ordningens verdi for bransjen, med klare utsagn om forutsigbarhet, kunstnerisk frihet og langsiktig planlegging.

Samtidig har vi identifisert vesentlige utfordringer. Ordningen oppleves som kompleks, tilliten til «rettferdige» resultater er lav, kriteriene oppleves som uhensiktsmessige, og ordningen forsøker å ivareta for mange hensyn samtidig. Disse forholdene kan svekke ordningens legitimitet og gjør den vanskelig å forstå og forvalte.

---

⁴ 15 av totalt 23 mottakere mottok mindre enn gjennomsnittet for enkeltstående ordinære prosjekttilskudd, 275 000 kroner, i rammetilskudd basert på enkeltstående resultater.

For å styrke ordningen foreslår vi endringer som forenkler og tydeliggjør innretningen, reduserer kompleksiteten og sikrer at rammetilskuddet fungerer som et supplement til andre tilskuddsordninger. Målet er å beholde ordningens positive effekter, samtidig som ordningen får økt transparens, legitimitet og brukervennlighet.

4. Relevante tiltak

I arbeidet med å vurdere endringer i rammetilskuddsordningen har NFI lagt til grunn utredningsinstruksens krav om å identifisere og vurdere relevante alternativer.

Vi har vurdert å videreføre dagens innretning uten endringer, det vil si nullalternativet. Dette innebærer at ordningen beholdes med eksisterende kvalifikasjonskrav, vurderingskriterier, poenggivning og fordelingsmodell, samt muligheten til å søke basert på enkeltresultater (ramme II). I tillegg til nullalternativet har vi vurdert en rekke endringer som kan bidra til å forenkle og tydeliggjøre ordningen, styrke måloppnåelsen og sikre bedre samspill med øvrige tilskuddsordninger. Dette omfatter:

- **Avvikling av ramme II**, det vil si muligheten til å søke basert på enkeltresultater.
- **Endringer i kvalifikasjonskrav**, for å tydeliggjøre hvem ordningen er rettet mot og sikre at den treffer etablerte aktører med dokumentert gjennomføringsevne.
- **Endringer i vurderingskriterier**, herunder vektning av kunstneriske og kommersielle resultater, for å redusere kompleksitet og sikre en mer transparent og relevant vurdering.
- **Endringer i poenggivning for likestilling**, for å vurdere om incentiver for likestilling bør ivaretas i rammetilskuddet eller gjennom andre ordninger.
- **Endringer i fordelingsmodell**, med sikte på å øke forutsigbarheten og gjøre ordningen enklere å behandle.
- **Endringer i utbetaling og rapportering**

Disse vurderingene har vært gjenstand for drøfting i arbeidsgruppen, i møter med bransjeaktører og gjennom analyser av tilskuddsdata og brukerundersøkelsen. I det følgende presenteres de relevante tiltakene og NFIs anbefalinger.

4.1. Tilskudd basert på enkeltresultater (Ramme II)

NFI har vurdert om vi bør beholde muligheten til å søke rammetilskudd utelukkende basert på enkeltresultater (ramme II) eller om dette grunnlaget for tilskudd bør avvikles.

Ramme II gir produksjonsselskaper mulighet til å søke rammetilskudd basert på enkeltresultater, for eksempel en pris, festivaldeltakelse eller andre resultater. Formålet med denne ordningen har vært å belønne sterke enkeltprestasjoner, selv om selskapet ikke har omfattende samlet aktivitet. Dette har i teorien åpnet ordningen for flere aktører og gitt mulighet til å styrke mangfoldet i bransjen. Det har også vært mulig å oppnå poeng for kortfilm.

Poeng kan oppnås via visninger på digitale plattformer, internasjonal distribusjon, presseomtale og andre indikatorer på publikums- eller samfunnsmessig gjennomslag. Fordelen med ramme II er at den gir en inngangsport for selskaper som har oppnådd høythengende kunstneriske resultater, men som ikke nødvendigvis har stort produksjonsvolum eller kontinuitet. Dette kan bidra til å stimulere kunstnerisk innovasjon og gi mindre aktører mulighet til å bygge videre på enkeltprestasjoner.

Analysen viser at tilskuddene gitt utelukkende basert på enkeltresultater har vært relativt små – ofte ikke mer enn hva som normalt ville blitt gitt til et enkeltprosjekt. Dette er ikke i tråd med rammetilskuddets formål om å gi forutsigbarhet og styrke langsiktig satsing. Å gi høyere rammetilskudd basert på ett enkelt resultat ville skapt skjeve utslag i tildelingene og gjort ordningen mindre forutsigbar. Dette tilsier at enkeltprestasjoner bør premieres i andre ordninger som er bedre egnet til dette.

Videre bidrar ramme II til økt kompleksitet i ordningen, både i regelverk og i kommunikasjon. Vurderingen av resultater er vanskelig å standardisere og dokumentere på en konsistent måte. Det skaper en utydelig innretning, der kriteriene trekker i ulike retninger: skal ordningen belønne kontinuitet og gjennomføringsevne, eller enkeltprestasjoner? Denne uklarheten svekker ordningens legitimitet og gjør den vanskelig å forstå for brukerne. Brukerundersøkelsen viser at mange er positive til muligheten for å søke basert på enkeltresultater. NFI mener imidlertid at dette må veies opp mot ordningens overordnede mål og behovet for forenkling.

Avvikling av ramme II vil gi en tydeligere og enklere ordning, med færre kriterier og mindre administrativ byrde. Det vil styrke ordningens profil som et virkemiddel for langsiktig satsing og kontinuitet, og gjøre det lettere å kommunisere hvem ordningen er til for. For NFI vil dette redusere kompleksitet i saksbehandling og regelverk. For brukerne vil ordningen rendyrkes som mer forutsigbar for de mest etablerte søkerne. Selskap som har basert seg på kun enkeltprestasjoner for å kvalifisere, vil ikke lenger nå opp i ordningen. Av totalt 38 mottakere av ramme II mellom 2022 – 2024 gjaldt dette 19 selskaper. De vil imidlertid fortsatt kunne søke om tilskudd til konsulentvurdert utvikling

NFI har i flere sammenhenger også mottatt innspill fra enkelte bransjeorganisasjoner om å etablere en ny ordning kalt "Ramme kreativ". Formålet er å belønne regissører og manusforfattere basert på tidligere kunstneriske resultater og gi større handlingsrom i valg av prosjekter. NFI har vurdert forslaget, men anbefaler ikke å gå videre med en slik ordning. NFIs Interne undersøkelser knyttet til sluttrapporter viser at store deler av midlene fra rammetilskuddene utbetales på bakgrunn av kreativt arbeid⁵.

Anbefalt tiltak

NFI anbefaler å avvikle ramme II. Dette vil forenkle ordningen, tydeliggjøre formålet og bidra

---

⁵ En undersøkelse av rammeutbetalinger mellom 2021 – 2024 viser at 66% av midlene i de respektive utviklingsbudsjettene fase som rammeutbetalingen betales ut til går til kreativt arbeid i form av regi- og manusarbeid. Gitt at det er krav om egenandel vil det i mange av disse tilfellene være brukt minst 100% av selve rammetilskuddet til kreativt arbeid.

til å styrke ordningens legitimitet. Tiltaket kan medføre at enkelte aktører i mindre grad omfattes av ordningen. NFI vurderer at denne avgrensningen er riktig i lys av ordningens formål. Samtidig vil NFI være oppmerksom på hvordan virkemiddelapparatet samlet sett fungerer for ulike deler av bransjen.

4.2. Endringer i kvalifikasjonskrav

NFI har vurdert hvilke kvalifikasjonskrav som bør stilles for å sikre at ordningen treffer riktig målgruppe. Alternativene er å beholde dagens kvalifikasjonskrav eller å tydeliggjøre at ordningen er rettet mot etablerte selskaper med flere konkrete resultater å vise til. En høyere terskel for prekvalifisering kan også inkludere krav til produksjon av kinofilm og uavhengige produksjoner.

I dagens modell kvalifiserer selskaper til rammetilskudd dersom de har minst én spillefilm, dokumentar eller serie med nasjonal og internasjonal distribusjon de siste tre årene. Dette er krav som er relativt enkle å oppfylle for aktive produksjonsselskaper. En endring av kvalifikasjonskravene vil tydeliggjøre hvem ordningen er til for. Formålet med å foreslå nye vilkår for prekvalifisering er å sikre at ordningen treffer etablerte aktører med dokumentert gjennomføringsevne og kontinuerlig aktivitet. Samtidig bidrar kravet til å tydeliggjøre ordningens innretning mot uavhengige foretak. Dette vil bidra til en mer målrettet og transparent ordning.

Anbefalt tiltak

For å tydeliggjøre innretningen av rammetilskuddsordningen, foreslås det å innføre endret krav til prekvalifisering, som innebærer at selskaper må dokumentere relevant erfaring og produksjonsaktivitet for å kunne vurderes for tilskudd. Kravet skal sikre at ordningen treffer etablerte aktører med gjennomføringsevne og kontinuerlig utviklingsaktivitet.

Det foreslås at selskapet de siste tre årene før søknaden leveres må ha produsert minst én spillefilm eller dokumentarfilm lansert på kino, eller dramaserie med primærlansering på visningsplattform tilgjengelig for publikum i Norge og med bred markedsandel. Dette kravet skal bidra til å styrke uavhengige produksjoner, og samtidig sikre at midlene går til selskaper med dokumentert evne til å realisere prosjekter av betydelig omfang og kompleksitet.

For dramaserier foreslås det at prekvalifisering knyttes til produksjoner som har hatt primærlansering på en visningsplattform tilgjengelig for publikum i Norge og med bred markedsandel.

Med visningsplattform i denne sammenheng menes lineære TV-kanaler eller strømmetjenester som er etablert i det norske markedet og distribuerer profesjonelt produsert innhold til et bredt publikum. Videodelingsplattformtjenester faller utenfor definisjonen av visningsplattform i denne sammenheng. Med videodelingsplattformtjeneste menes en tjeneste eller atskilt del av en tjeneste der hovedformålet eller en vesentlig funksjon er å tilby bildeprogrammer eller brukergenererte videoer som tilbyderen organiserer, men ikke har redaksjonell kontroll over, og som distribueres til allmennheten via elektroniske kommunikasjonsnett. Denne definisjonen tilsvarer definisjonen som finnes i kringkastingsloven § 1-1 bokstav j, som igjen bygger på definisjonen i AMT-direktivet.¹⁶ Avgrensningen skal sikre at det kun er dramaserier som har blitt lansert på en

visningsplattform hvor det har blitt gjennomført en form for redaksjonell kontroll/utvelgelse av innholdet som vil kunne oppfylle vilkåret

Med bred markedsandel menes plattformer som har vesentlig distribusjon og faktisk publikumsoppslutning i Norge. Samtidig viser utviklingen at markedsandeler og posisjoner kan endre seg over tid. På bakgrunn av at markedet endrer seg over tid vurderer NFI at ikke bør knyttes til faste terskler for markedsandeler eller konkrete aktører.

NFI ber om høringsinstansenes innspill til hvordan kravet om «bred markedsandel» bør forstås og avgrenses, herunder hvilke kriterier som bør legges til grunn for å sikre en stabil og forutsigbar praktisering av bestemmelsen over tid.

Mange dokumentarfilmer når sitt publikum gjennom andre plattformer enn kino. Det kan derfor stilles spørsmål ved om et krav om kinolansering for dokumentar fortsatt er den mest hensiktsmessige indikatoren for gjennomføringssevne i denne delen av bransjen.

NFI ber derfor særlig om høringsinstansenes vurdering av om prekvalifiseringskravet for dokumentar bør justeres, og eventuelt hvilke alternative kriterier som kan være mer treffsikre.

Videre foreslås det at produksjonen som legges til grunn for prekvalifisering må være produsert av søkeren som hovedprodusent. Produksjonen må være et kulturprodukt, og søkeren må ha hatt de nødvendige rettighetene til å realisere og utnytte verket, herunder til å inngå avtaler om salg, distribusjon og visning. Dette skal bidra til å sikre at ordningen retter seg mot uavhengige produksjonsselskaper som har hatt reell kontroll over produksjonen og rettighetene til verket.

Det foreslås også at NFI kan fastsette nærmere kriterier i tilskuddsordningens retningslinjer for hvilke produksjoner som oppfyller kravene til prekvalifisering. NFI ser for seg at retningslinjene for ordningen når endringene innføres vil stille krav om at:

- Dokumentarfilm må ha hatt minst 2 000 000 kroner i utviklings- og produksjonsbudsjett og hatt norsk kinolansering de siste 3 årene fra søknadstidspunkt.
- Spillefilm må ha hatt minst 10 000 000 kroner i utviklings- og produksjonsbudsjett og hatt norsk kinolansering de siste 3 årene fra søknadstidspunkt.
- Dramaserie må ha hatt minst 50 000 000 kroner i utviklings- og produksjonsbudsjett pr. sesong, og hatt premiere på primærplattform de siste 3 årene fra søknadstidspunkt.

Disse kravene vil kunne justeres over tid, i takt med utviklingen i markedet.

Prekvalifisering vil innebære at selskaper som ikke oppfyller kravene ikke vil bli vurdert videre i tildelingsprosessen. Formålet med dette er å gjøre ordningen mer målrettet og effektiv.

Oppsummering

Det foreslåtte prekvalifiseringskravet innebærer at produksjonsforetak må ha produsert minst én spillefilm eller dokumentarfilm lansert på kino, eller en dramaserie med primærlansering på en visningsplattform tilgjengelig for publikum i Norge og med bred markedsandel, i løpet av de siste tre årene før søknadstidspunktet.

Formålet med kravet er å sikre at rammetilskuddsordningen retter seg mot uavhengige produksjonsforetak med dokumentert gjennomføringsevne over tid.

Sammenlignet med gjeldende forskrift innebærer dette en tydeligere avgrensning av hvilke foretak som kan kvalifisere for ordningen. Etter dagens regler kan foretak også kvalifisere gjennom enkeltstående resultater i et prosjekt. Denne muligheten foreslås ikke videreført, både gjennom at prekvalifiseringskravet endres og ved at ramme II avvikles. Videre presiseres kravet til distribusjon av serier, ved at det stilles krav om primærlansering på en visningsplattform tilgjengelig for publikum i Norge og med bred markedsandel.

Dette innebærer at enkelte aktører i mindre grad vil falle inn under ordningen enn tidligere. Det gjelder særlig produksjonsforetak som kun kan vise til enkeltstående resultater, dokumentarer uten kinolansering, foretak som produserer kinofilm sjeldnere enn hvert 3. år, og produsenter av dramaserier som ikke oppfyller vilkåret om visningsplattform tilgjengelig for publikum i Norge og med bred markedsandel.

NFI vurderer at denne tydeliggjøringen er i tråd med formålet med rammetilskuddsordningen, som er å styrke etablerte produksjonsforetak med kapasitet til å arbeide langsiktig og kontinuerlig med utvikling og produksjon av audiovisuelle verk.

4.3 Endringer i vurderingskriterier

NFI har vurdert om vi bør beholde vurderingskriteriene slik de er i dag eller forenkle kriteriene sammenlignet med dagens modell. I en forenklet modell har NFI også gjort vurderinger av hva som bør tillegges vekt for å sikre at kriteriene har mest mulig relevans for formålet med ordningen. Dette betyr at vi også vurderer om *antall lanserte* titler bør inngå som et vurderingskriterium.

Vurderingskriteriene i dagens modell inkluderer både kunstneriske og kommersielle resultater, samt andre faktorer som likestilling og soliditet. Brukerundersøkelsen og innspill fra arbeidsmøter viser at vurderingskriteriene i ordningen oppleves som komplekse og til dels urettferdige, særlig når det gjelder festival- og prisvekting. Flere peker på at dagens festival- og prislister kan virke litt tilfeldig og kan gi ulogiske utslag, blant annet ved at enkelte mindre internasjonale festivaler gir uttelling mens store norske festivaler ikke gjør det. Det stilles krav til mye dokumentasjon, og det er utydelig hvordan de ulike kriteriene vektles.

NFI har derfor vurdert om kriteriene kan forenkles og spisses, samtidig som vi ivaretar ordningens formål, og foreslår at det kun skal være tre kriterier som vektlegges ved vurdering av og prioritering mellom søkerne:

- Antall lanserte titler
- Kommersielle resultater
- Kunstneriske resultater

Kriteriene gjennomgås nærmere i det følgende.

Antall lanserte titler

NFI foreslår at antall lanserte titler bør inngå som et av de tre poenggivende kriteriene i ordningen. Dette er et nytt kriterium sammenlignet med dagens innretning.

Begrunnelsen for forslaget er at antall lanserte titler er en tydelig indikator på selskapets produksjonsaktivitet og gjennomføringsevne over tid. Ved å inkludere dette som et sentralt kriterium i helhetsvurderingen premieres dermed selskaper som har vist evne til kontinuerlig utvikling, finansiering og realisering av prosjekter.

NFI anser det imidlertid som lite hensiktsmessig å kun vektlegge antall lanserte titler uten å ta hensyn til størrelsen på de ulike prosjektene. Bakgrunnen for dette er at kriteriet ellers vil kunne få urimelige utslag, ved at produksjonsaktiviteten til et selskap som produserer en med et svært høyt budsjett vil kunne bli vurdert som lavere enn et aktiviteten i et selskap som produserer to prosjekter til en brøkdel av budsjettstørrelsen innenfor samme tidsperiode. Selskaper som legger mye ressurser i enkeltprosjekter bør ikke komme negativt ut i poenggivningen. Ettersom målet med ordningen er å øke forutsigbarheten for de profesjonelle aktørene med et visst produksjonsvolum ses det videre som hensiktsmessig å unngå insentiver for å lage flest mulige titler billigst mulig, da det er en risiko for at det vil kunne gå på bekostning av profesjonalitet og kvalitet. Det foreslås derfor at titlene som skal gi uttelling både må ha et visst budsjett for å kunne gi poeng og at poeng per tittel inkludert i beregningsgrunnlaget øker i takt med prosjektets budsjettstørrelse. Dette betyr at titler med høye budsjetter vil vektes høyere og gi høyere poengsum enn titler med lavere budsjetter. Ved poengberegningen vil det differensieres mellom spillefilm, dramaserier og dokumentar, ettersom disse formatene har ulike forutsetninger og omfang. I praksis betyr dette at hvis man har et spillefilmprosjekt med samme budsjettstørrelse som et dokumentarfilmprosjekt vil det tildeles færre poeng til det førstnevnte. Poeng per tittel vil grupperes i ulike størrelsesomfang, hvor alle prosjekter som faller innenfor det angitte størrelsesomfanget vil tildeles samme poeng. Som i de to andre kriteriene vil spillefilm og dramaserier inngå i én kategori, mens dokumentar vurderes i en egen kategori.

Titler som kan inkluderes i beregningsgrunnlaget må videre ha vært lansert i løpet av de siste tre årene før søknadstidspunktet.

For at en produksjon skal anses som «lansert» etter forskriften, må den dessuten være lansert på sin primære visningsplattform. Med dette menes den plattformen produksjonen er produsert for og først gjort tilgjengelig for publikum på, gjennom en ordinær lansering. Festivalvisninger, førpremierer eller annen forhåndsvisning anses ikke som lansering i denne sammenheng. For kinofilm innebærer dette ordinær kinolansering, og for dramaserier betyr det lansering på den plattformen serien er produsert for. Kriteriet er ment å fange opp selskapets faktiske produksjonsaktivitet og evne til å realisere prosjekter, og vil derfor også kunne omfatte produksjoner som er lansert direkte på strømmetjenester eller andre primære visningsplattformer. Dette gjelder også for spillefilm. Med dette menes at også produksjoner hvor rettighetene i hovedsak er overdratt til tredjepart, herunder all-rights-produksjoner, kan inngå i beregningen, forutsatt at søker har hatt reelt hovedprodusentansvar i prosjektet. Det vil derfor kun gis uttelling for produksjoner hvor selskapet har vært hovedprodusent. Selv om samproduksjoner bidrar til kompetansebygging, nettverk og internasjonalisering kan graden av involvering og ansvar variere betydelig mellom ulike samproduksjonskonstellasjoner. Det kan derfor være krevende å fastslå i hvilken grad en samprodusent har hatt et reelt produsentansvar i prosjektet. For å sikre en mer oversiktlig og etterprøvable modell har NFI

derfor valgt å avgrense kriteriet til produksjoner hvor søker har hatt hovedprodusentansvar. Produksjoner hvor selskapet kun har hatt rollen som samprodusent eller lignende vil dermed ikke gi uttelling i poengberegningen.

NFI vil fastsette nærmere kriterier for hvilke produksjoner som kan inngå i tilskuddsordningens retningslinjer.

Kommersielle resultater

Kommersielle resultater er en viktig indikator på et prosjekts gjennomslagskraft i markedet og dets evne til å nå ut til publikum. Ved å fortsatt inkludere filmenes kommersielle resultater i vurderingen og prioriteringen av rammetilskudd, premierer vi selskaper som lykkes med å nå ut til et bredt publikum og skape økonomisk bærekraft i sine produksjoner. Dette er særlig relevant i en tid der konkurransen om publikums oppmerksomhet er stor, og der det er behov for å styrke norsk innhold i møte med internasjonalt innhold. Samtidig gir kommersielle resultater et mål på selskapets evne til å utvikle prosjekter med publikumspotensial, noe som er viktig for å sikre en robust og levedyktig bransje.

Vektleggingen av publikumsoppslutning er også i tråd med Norsk filminstituttts strategi for 2026–2029, hvor det er et sentralt mål at norske audiovisuelle fortellinger skal nå ut til publikum og ha gjennomslagskraft i en medievirkelighet preget av sterk internasjonal konkurranse. Publikum på kino er en viktig arena for norsk film, både som møteplass for publikum og som en synlig og målbar indikator på publikumsengasjement.

Det er imidlertid begrenset med tilgang på tilgjengelig verifiserbare data for en films samlede kommersielle resultater. Inntekter fra distribusjon og visning kan komme fra en rekke ulike kilder, og slike data er ofte ikke offentlig tilgjengelige eller direkte sammenlignbare på tvers av produksjoner. Det er også utfordrende å få tilgang til tall knyttet til dramaserier. Som en konsekvens av dette foreslås det derfor at kommersielle resultater tar utgangspunkt i en films kinobesøk i Norge. Kinobesøk er en etablert og etterprøvbar indikator for publikumsoppslutning, og tallene rapporteres løpende og er offentlig tilgjengelige i Filmwebs Rapportserver. I norsk filmbransje vurderes en films gjennomslag på kino tradisjonelt i antall besøk, snarere enn i billettinntekter eller omsetning. Kinobesøk gir derfor et egnet og transparent grunnlag for å måle en films kommersielle gjennomslag

NFI foreslår derfor at titlene som inngår i beregningsgrunnlaget, vil oppnå en høyere poengsum med høyere oppnådd kinobesøk. Poenggivningen for kommersielle resultater vil ha samme begrensning som antall titler. Filmene som inkluderes i beregningsgrunnlaget må ha hatt lansering på kino senest tre år før søknaden sendes inn

Hvor høyt besøkstallet må være for å utløse poeng vil variere mellom spillefilm og dokumentar. Det vil i ordningens retningslinjer fastsettes et høyere krav til spillefilm sammenlignet med dokumentarfilm for å utløse poeng. NFI ber om høringsinstansenes innspill til hvordan slike nivåer bør utformes, og hvilke besøkstall som bør utløse poeng innenfor hhv. spillefilm og dokumentarfilm.

Det gis uttelling for kinofilmer hvor selskapet har vært hovedprodusent. Filmer hvor selskapet kun har hatt rollen som samprodusent eller lignende vil ikke inngå i poengberegningen.

NFI har også vurdert andre mulige indikatorer for kommersielle resultater, blant annet omsetning og andre økonomiske mål på selskapsnivå. Slik ordningen er innrettet i dag har blant annet selskapets soliditet blitt vektlagt. Slike indikatorer er imidlertid vanskelig å anvende på en konsistent måte i denne sammenhengen. Omsetningen i produksjonsselskaper kan variere betydelig fra år til år, avhengig av om selskapet er i produksjon eller ikke, og gir derfor ikke nødvendigvis et presist bilde av en films kommersielle gjennomslag eller selskapets soliditet.

På bakgrunn av dette vurderer NFI at kinobesøk i Norge er den mest egnede indikatoren for kommersielle resultater i denne ordningen. Indikatoren gir et etterprøvbart og sammenlignbart grunnlag for vurderingen, samtidig som den støtter opp under strategiens mål om å styrke publikumsoppslutningen om norsk film. NFI vil følge utviklingen i markedet og ved behov kunne justere innretningen i retningslinjene.

Avgrensningen til kinofilm innebærer at selskaper som i en periode i hovedsak produserer dramaserier kan oppnå lavere uttelling i dette kriteriet. Det vurderes likevel som akseptabelt innenfor rammene av ordningen. Rammetilskuddet er rettet mot etablerte produksjonsselskaper med bred produksjonsaktivitet, og det er en forventning om at selskaper i denne kategorien over tid også utvikler og produserer kinofilm med evne til å nå et publikum. Avgrensningen må også ses i lys av NFIs rolle i økosystemet for audiovisuelle produksjoner. For dramaserier finnes det i større grad etablerte finansierings- og bestillingsstrukturer hos kringkastere og strømmetjenester. For kinofilm har NFI en mer sentral rolle i finansieringen.

Vurderingsgrunnlaget omfatter filmer lansert på kino i løpet av de siste tre årene før søknad leveres. Dette innebærer at tidligere kinofilmer med gode resultater kan inngå i beregningen over flere søknadsrunder. Ordningen gir dermed rom for variasjon i produksjonsporteføljen fra år til år.

Kunstneriske resultater

Når det gjelder de kunstneriske kriteriene har NFI vurdert tre alternativer:

1. Beholde dagens modell med bred liste over festivaler og priser.
2. Fjerne kunstneriske kriterier helt, og basere ordningen kun på kommersielle resultater og antall titler.
3. Beholde kunstneriske kriterier i forenklet form, med uttelling kun for noen utvalgte, høythengende resultater.

Argumentene for å beholde kunstneriske kriterier er sterke: De fremmer kvalitet, kulturell verdi og internasjonal anerkjennelse. Kunstneriske resultater gir insentiver til å satse på prosjekter med høy kunstnerisk ambisjon, noe som er viktig for norsk filmkultur.

Samtidig er dagens praksis utfordrende. Listen over festivaler og priser er omfattende, og vektningen gir utilsiktede utslag. Dokumentasjonskravene er ressurskrevende, og vurderingen oppleves som lite transparent. Når et bredt spekter av resultater gir poeng, svekkes den

relative betydningen av de mest prestisjefylte anerkjennelsene. I praksis kan dette føre til at resultatene «nuller hverandre ut» – at det ikke lenger er tydelig hva som faktisk belønnes. Når alle får poeng for noe, mister kriteriet sin evne til å skille ut det virkelig kunstnerisk fremragende.

Ved å spisse kriteriene og kun gi uttelling for høythengende resultater styrkes incentivet til å satse på kunstnerisk kvalitet. Det gir en tydeligere og mer målrettet vektlegging av det som virkelig løfter norsk film nasjonalt og internasjonalt, samtidig som det forenkler søknadsprosessen og styrker ordningens legitimitet.

Alternativ 1 gir bredde, men opprettholder kompleksitet og utydelighet. Alternativ 2 gir en åpenbar forenkling av ordningen, men kan svekke incentivet til kunstnerisk risiko og kvalitet. Alternativ 3 gir etablerte selskaper som både kan vise til høythengende kunstneriske resultater, i tillegg til kommersielle resultater og gjennomføringsevne, ekstra uttelling i ordningen.

NFI vil derfor anbefale alternativ 3 – å redusere omfanget og kun gi uttelling for enkelte høythengende kunstneriske resultater. Dette sikrer relevans, forenkler søknadsprosessen og styrker ordningens legitimitet.

Det foreslås å innføre en standardisert metode for vurdering av kunstneriske resultater. Vurderingen vil ta utgangspunkt i dokumenterte resultater oppnådd i løpet av de tre siste årene før søknaden innleveres.

Modellen bygger på tre hovedprinsipper:

- a. Det legges vekt på resultater oppnådd ved ledende internasjonale filmfestivaler og prisutdelinger.
- b. Det skilles mellom seleksjon og pris, hvor pris gis høyere vekt.
- c. Kun et begrenset antall arenaer inngår i vurderingen, og det gis uttelling for det høyest rangerte resultatet innen samme festival eller prisutdeling.

For internasjonale filmfestivaler vil det for spillefilm særlig vektlegges resultater fra sentrale festivaler som Cannes, Berlin og Venezia. Seleksjon til hovedkonkurransen ved disse festivalene anses i seg selv som en betydelig kunstnerisk anerkjennelse, mens mottak av priser gis ytterligere vekt. Også resultater fra enkelte andre internasjonalt anerkjente festivaler, som Locarno, Annecy, Karlovy Vary og lignende kan inngå i vurderingen, men med lavere uttelling.

Når det gjelder internasjonale prisutdelinger, vil nominasjoner og priser ved sentrale arenaer som Oscar, BAFTA, Golden Globe European Film Awards og Nordisk råds filmpris kunne gi uttelling. Nominasjon ved slike prisutdelinger anses som sammenlignbart med seleksjon til konkurranse ved ledende festivaler.

For dokumentarfilm og dramaserier vil det utvikles egne tabeller. Også her vil vurderingen ta utgangspunkt i resultater oppnådd ved sentrale internasjonale festivaler og prisutdelinger innenfor de respektive formatene. Prinsippene for vurderingen vil være de samme som for spillefilm, med vekt på arena, type anerkjennelse og avgrensning til et begrenset antall høythengende resultater.

Den konkrete avgrensningen av hvilke festivaler og priser som inngår, samt hvordan ulike resultater vektet, vil fremgå av retningslinjene for ordningen.

Som i de to andre kriteriene vil spillefilm og dramaserier inngå i én kategori, mens dokumentar vurderes i en egen kategori.

For å unngå inflasjon i poengsystemet legges det til grunn at det kun gis én samlet kunstnerisk poengsum per festival eller prisutdeling per film. Dersom en film mottar flere priser eller utmerkelse innen samme arena, er det det høyest rangerte resultatet som teller. Formålet er å premiere kunstnerisk gjennomslag, ikke akkumulering av priser innen én og samme festival eller prisutdeling. Skulle filmen oppnå et nytt resultat som gir høyere poeng innenfor tre-års perioden vil man kunne oppgi dette i søknaden.

Nasjonale kunstneriske resultater foreslås inkludert som et supplerende vurderingsgrunnlag. Her foreslås det å gi uttelling for vinner av den nasjonale filmprisen, som på nåværende tidspunkt er Amanda, i et begrenset antall sentrale kategorier. Disse kategoriene anses å representere særlig høythengende resultater i en nasjonal sammenheng.

Terskelen for hva som anses som et kunstnerisk resultat i denne ordningen er lagt høyt. Formålet er å premiere resultater som representerer et tydelig kunstnerisk gjennomslag på sentrale nasjonale eller internasjonale arenaer.

Den konkrete poengmodellen, inkludert hvilke festivaler og priser som inngår og hvordan ulike typer resultater vektet, vil fremgå av retningslinjene for ordningen. Dette gir rom for justeringer over tid, samtidig som forskriften kan holde seg på et mer overordnet nivå.

Oppsummert

NFI har vurdert om kriteriene skal være brede og dekke mange aspekter (som i dag), eller om de skal forenkles og spisses. Brede kriterier gir rom for nyanser, men skaper kompleksitet og uforutsigbarhet. En spisset modell med færre kriterier gir enklere søknadsprosess og økt transparens.

I den nye modellen foreslås det å bruke et sett med tydelige og målbare vurderingskriterier som grunnlag for poengberegning og tildeling av rammetilskudd. Hensikten er å sikre en mer transparent, forutsigbar og rettferdig vurdering av søknadene, samtidig som kriteriene skal reflektere formålet med ordningen: å støtte selskaper med dokumentert gjennomføringsevne, kommersiell bærekraft og kunstnerisk kvalitet.

På denne bakgrunn foreslår NFI følgende kriterier for ordningen:

- **Antall lanserte titler** sett opp mot budsjettstørrelse: Dette gir et mål på selskapets produksjonsaktivitet og kontinuitet.
- **Kommersielle resultater:** Antall solgte billetter på kino gir en indikasjon på prosjektenes gjennomslagskraft i markedet og selskapets evne til å utvikle innhold med publikumsappell.

- **Kunstneriske resultater:** Det foreslås å gi uttelling for enkelte høythengende kunstneriske prestasjoner

Kriteriene er valgt for å balansere hensynet til både kommersiell og kunstnerisk verdi, og for å sikre at rammetilskuddet går til selskaper som har kapasitet til å utvikle og realisere prosjekter med høy kvalitet og gjennomslagskraft.

4.4 Endringer i krav til likestilling

I dagens rammetilskudd er likestilling et poenggivende kriterium. Produksjonsselskaper får poeng basert på kjønnsbalanse i tidligere prosjekter og i selskapets sammensetning. Dette har vært et virkemiddel for å fremme likestilling i bransjen over tid, og for å synliggjøre og belønne selskaper som arbeider systematisk med dette.

I arbeidet med ny modell har vi vurdert to alternativer:

- 1) å videreføre dagens praksis (nullalternativet), og
- 2) å fjerne poeng for likestilling som eget kriterium.

Begge alternativene har fordeler og ulemper, og ulike konsekvenser for hvordan ordningen fungerer og oppfattes.

Innrettingen av rammetilskuddet er tilbakeskuende i sin logikk. Ordningen vurderer resultater bakover i tid, inkludert likestilling i tidligere prosjekter. Dette kan gi insentiver til å arbeide systematisk med kjønnsbalanse over tid. Samtidig har et kriterium som utelukkende baserer seg på historiske data ingen direkte påvirkning på hvordan likestilling prioriteres i nye prosjekter. Dette står i motsetning til hvordan likestilling vurderes i NFIs øvrige utviklings- og produksjonsordninger hvor vurderingen knytter seg til konkrete prosjekter og fremtidige beslutninger – og hvor likestillingsvurderinger har en betydelig større effekt. Disse ordningene er derfor mye bedre egnet til å påvirke arbeidet med likestillingen i bransjen fremover.

Erfaringene viser at kriteriet medfører betydelig dokumentasjonskrav, langt mer omfattende enn i NFIs øvrige ordninger. Selskapene må dokumentere kjønnsfordelingen både i tidligere prosjekter og i selskapets faste bemanning. Det oppleves som administrativt krevende og gjør søknadsprosessen mer kompleks enn nødvendig.

I tillegg ser vi at likestillingspoeng i liten grad påvirker utfallet i rammetilskuddet. De fleste selskaper som når opp i ordningen oppnår maksimalt eller tilnærmet maksimalt antall likestillingspoeng, noe som gjør kriteriet lite differensierende. Det er dermed et klart misforhold mellom dokumentasjonsbyrden og dets reelle betydning for tildelingen, noe som gjør bruken av kriteriet lite forholdsmessig og ressursbruk unødvendig.

Samlet fremstår nullalternativet som lite målrettet og lite effektivt for ordningens formål, som er å styrke selskaper med høy produksjonskapasitet og gjennomføringsevne.

Å fjerne likestilling som eget kriterium vil bidra til en mer spisset og effektiv ordning. Det vil forenkle søknadsprosessen, redusere administrativ byrde, gjøre vurderingsarbeidet mer transparent og styrke ordningens hovedformål. Samtidig er det viktig å understreke at likestilling fortsatt vil være et sentralt kriterium i NFIs øvrige ordninger, der effekten av et slikt

virkemiddel er større og mer direkte. I konsulentordningene og markedsordningen vurderes likestilling i de konkrete prosjektene det søkes med, noe som gi reell påvirkning på hvilke prosjekter som prioriteres og hvordan kjønnsbalansen i nøkkelroller styrkes over tid⁶. Selskaper som prioriterer likestilling i utviklingsfasen, også de med rammetilskudd, vil derfor fortsatt stå sterkere i senere søknader om produksjonstilskudd. Insentivet om å prioritere likestilling ligger dermed fast, også for selskaper som utvikler gjennom ramme, selv om kriteriet fjernes fra selve rammetilskuddet.

På denne bakgrunn anbefaler NFI at poeng for likestilling fjernes som vurderingskriterium i rammetilskuddsordningen. Kriteriet har begrenset effekt på utfallet av tildelingene, samtidig som det medfører omfattende dokumentasjonskrav og bidrar til en unødvendig kompleks ordning. Avviklingen av kriteriet vil styrke rammetilskuddets formål, øke transparens og redusere administrativ byrde, samtidig som likestilling ivaretas mer effektivt i det øvrige virkemiddelapparatet hvor vurderingene skjer på prosjektnivå.

4.5 Endringer i fordelingsmodell

NFI har også vurdert ulike modeller for hvordan midlene skal fordeles mellom kvalifiserte selskaper, enten å beholde dagens innretting med andelsvis fordeling eller en ny innretting med faste tilskuddsnivåer.

I dag benyttes en andelsvis fordeling basert på poeng, der hvert selskaps samlede poengsum (fra vurderingskriteriene) avgjør hvilken andel av den totale rammen det får tildelt. Denne modellen gir fleksibilitet og mulighet for finjustering, men har samtidig flere utfordringer. Den oppleves som komplisert, lite transparent og uforutsigbar – både for søkerne og i saksbehandlingen. I tillegg er modellen sårbar for feil. Dersom søkerne er rangert feil må hele rangeringen gjennomgås hvis feilen oppdages etter vedtak.

Som alternativ har vi vurdert en modell med faste tilskuddsnivåer, der selskaper plasseres i én av to eller tre kategorier basert på poengberegning. Hver kategori gir et forhåndsdefinert tilskuddsbeløp. En slik modell vil gjøre det enklere for søkerne å forstå hva de kan forvente, og vil bidra til økt forutsigbarhet og bedre planlegging. Det vil også forenkle saksbehandlingen og styrke transparensen i tildelingsprosessen.

Ulempen med faste nivåer er at det gir mindre rom for nyansering og finjustering mellom selskaper som ligger tett på hverandre i poengscore. Det kan føre til at små forskjeller i poengsum får store utslag i tildelt beløp. Likevel vurderer vi at fordelene ved økt forutsigbarhet og enklere kommunikasjon veier tyngre.

Vi anbefaler derfor å gå videre med en modell som baserer seg på to eller tre faste tilskuddsnivåer, der plasseringen avgjøres av selskapets samlede poengscore. Dette gir en tydeligere og mer brukervennlig ordning, samtidig som det fortsatt gir rom for å differensiere mellom selskaper med ulikt erfaringsgrunnlag og resultater. Det vil som i dagens modell differensieres mellom dokumentar og fiksjon slik at søkere rangeres opp imot hverandre sett i lys av enten spillefilm/dramaserier eller dokumentar.

---

⁶ Kvinneandelen for utviklingstilskudd for spillefilm, dokumentar og dramaserier har de siste fem årene ligget mellom 45% - 56% fra år til år. I 2025 var andelen 49%.

4.6 Endringer i utbetaling, rapportering og tidshorisont

Til slutt har NFI vurdert om det bør gjøres endringer i reglene for rapportering og bruk av rammetilskudd.

Det foreslås å videreføre dagens praksis med rapportering per prosjekt, fremfor samlet rapportering på rammetilskuddet. Rapportering på prosjektnivå gir bedre oversikt over hvordan midlene brukes, og gjør det mulig å følge opp fremdrift og resultater i de enkelte prosjektene. Samlet rapportering vurderes å gi begrenset merverdi.

NFI foreslår også å videreføre en tydelig tidsramme for bruk av tilskuddet. Rammetilskuddet må være brukt opp, det vil si at det er gjort vedtak som utløser hele rammen, senest én måned før ny søknadsfrist (normalt innen ti måneder etter vedtak). Dette gir insentiv til fremdrift og bidrar til at midler ikke blir stående ubenyttet over lengre tid.

Videre foreslås det å videreføre kravet om at rammetilskuddet må være brukt opp før selskapet kan søke utviklingstilskudd i andre ordninger. Rammetilskuddsordningen bygger på et prinsipp om at etablerte produksjonsselskaper gis et større ansvar for selv å prioritere og utvikle prosjekter innenfor en samlet økonomisk ramme. Dersom selskaper som mottar rammetilskudd samtidig skulle kunne søke prosjektstøtte i andre ordninger, ville dette kunne svekke ordningens funksjon som en forenklet og tillitsbasert hurtigløse.

I dialogen med bransjen er det blitt fremhevet at enkelte prosjekter kan ha behov for kunstnerisk vurdering og faglig dialog med konsulent, og dermed ikke er hensiktsmessig å utvikle prosjekter uten at konsulent er koblet på. NFI har forståelse for dette perspektivet. Det vil derfor fortsatt være mulig å gå i dialog med konsulent om prosjekter som utvikles innenfor rammen, når utviklingsmaterialet er ferdigstilt. Slik dialog kan danne grunnlag for senere søknad om utviklings- eller produksjonstilskudd.

NFI har vurdert om dagens beløpsgrenser per prosjekt bør videreføres. Formålet med minimumsbeløpet er å hindre oppsplitting av utviklingsprosjekter i mange mindre tilskudd, noe som kan øke administrasjonen og bidra til mindre målrettet bruk av midlene. NFI vurderer derfor at det fortsatt bør være et minimumsbeløp per prosjekt.

Samtidig bygger rammetilskuddsordningen på et prinsipp om at produsenten selv prioriterer utviklingsporteføljen innenfor den tildelte rammen. NFI vurderer derfor at det ikke er nødvendig å opprettholde en øvre beløpsgrense per prosjekt. Dette gir produsentene større fleksibilitet til å disponere rammen i tråd med egne prioriteringer, samtidig som minimumsbeløpet bidrar til å sikre at midlene brukes til reell prosjektutvikling.

NFI foreslår å innføre et felles minimumsbeløp på 100 000 kroner per prosjekt ved uttak av rammetilskudd, uavhengig av format.

5. Anbefalt modell - oppsummert

Avvikling av ramme II

NFI anbefaler å avvikle muligheten til å søke rammetilskudd basert på enkeltresultater (ramme II). Analysen viser at denne ordningen har bidratt til økt kompleksitet og utydighet, uten å gi vesentlig effekt på måloppnåelse. Tilskudd gitt utelukkende på enkeltresultater har vært små og tilsvarer nivået for et enkeltprosjekt, noe som ikke er i tråd med rammetilskuddets formål om langsiktig satsing. Endringen vil tydeliggjøre ordningen og redusere kompleksitet.

Endringer i kvalifikasjonskrav

Vi anbefaler at det innføres høyere terskel for prekvalifisering for å sikre at ordningen treffer etablerte aktører med dokumentert gjennomføringsevne. Dette gir signal om prioritering av uavhengige selskaper, samtidig som midler fra ordningen fortsatt kan brukes til utvikling av dramaserier og film uavhengig av plattform.

Endringer i vurderingskriterier

Vi anbefaler at kriteriene forenkles og at det legges vekt på følgende ved vurderingen av og prioriteringen mellom søkerne:

- Antall lanserte titler sett opp mot budsjettstørrelse
- Kommersielle resultater (publikumstall på kino)
- Enkelte høyhengende kunstneriske resultater

Dette gir en mer objektiv og transparent vurdering, samtidig som det ivaretar balansen mellom kommersielle og kunstneriske hensyn.

Endringer i krav til likestilling

Vi anbefaler å avvikle poeng for likestilling i rammetilskuddet. Analysen viser at likestillingspoeng har begrenset effekt på utfallet/hvem som får tilskudd, og insentiver for likestilling ivaretas i andre ordninger (markedsordningen og konsulentordningene). Endringen forenkler søknadsprosessen og reduserer administrativ byrde.

Endringer i fordelingsmodell

Vi anbefaler å gå fra dagens komplekse poengmodell til en modell med to eller tre faste tilskuddsnivåer basert på poengberegning. Dette gir økt forutsigbarhet for søkerne og gjør ordningen enklere å kommunisere og forstå.

Endringer i utbetaling, rapportering og tidshorisont

- Det gjøres ingen endringer knyttet til innsendingsrekkefølge, vedtak, utbetaling og rapportering
- Midler fra ramme allokeres til alle søknader om utvikling unntatt; kortfilm, Neo og spill
- Øvre grense for uttak av ramme på 500.000 kroner per prosjekt fjernes

- Nedre grenser for uttak av ramme på hhv. 100.000 og 250.000 kroner endres til én nedre grense for alle formater på 100.000 kroner per prosjekt.
- Rammetilskuddet må være brukt opp én måned før ny søknadsfrist (ca. 10 måneder etter vedtak).
- Rammetilskuddet må være brukt opp før man kan søke konsulentmidler, tilsvarende nåværende modell.

6. Virkninger av anbefalt modell – samlet vurdering

Den anbefalte modellen for endringer i NFIs rammetilskudd innebærer en omlegging av ordningen med mål om å styrke måloppnåelse, redusere kompleksitet og øke legitimitet. Samlet sett vurderes virkningene som overveiende positive.

6.1 Positive virkninger

Den mest åpenbare fordelene ved den nye modellen er økt tydelighet og forutsigbarhet, ved at ordningen forenkles. Ved å fjerne ramme II og spisse kvalifikasjonskravene, tydeliggjøres det hvem ordningen er rettet mot, nemlig etablerte produksjonsselskaper med dokumentert gjennomføringsevne og kontinuerlig aktivitet. Dette styrker ordningens profil som et virkemiddel for langsiktig satsing, og gjør det enklere å kommunisere formål og kriterier.

Forenklingen av vurderingskriteriene, med vekt på antall lanserte titler, kommersielle resultater og enkelte høythengende kunstneriske prestasjoner, bidrar til en mer transparent og objektiv vurdering. Behovet for omfattende dokumentasjon reduseres, og søkerne får bedre innsikt i hva som faktisk vektlegges. Samtidig beholdes insentiver for både kunstnerisk kvalitet og kommersiell bærekraft, noe som er viktig for å ivareta bredden i norsk filmproduksjon. Avvikling av poeng for likestilling som eget kriterium forenkler søknadsprosessen og reduserer administrativ byrde, samtidig som likestilling fortsatt ivaretas i NFIs øvrige ordninger. Dette gir en mer målrettet bruk av rammetilskuddet, samtidig som helheten i virkemiddelapparatet opprettholder målet om en likestilt filmbransje.

Endringen i fordelingsmodell, fra andelsvis poengfordeling til faste tilskuddsnivåer, gir økt forutsigbarhet og enklere saksbehandling. Dette gjør det lettere for produksjonsselskaper å planlegge sin utviklingsaktivitet, og styrker tilliten til ordningen.

6.2 Negative virkninger

Den anbefalte modellen innebærer også noen negative virkninger og risikomomenter. Avvikling av ramme II kan føre til at enkelte selskaper med sterke enkeltprestasjoner mister tilgang til ordningen. Disse aktørene må i stedet søke tilskudd i andre ordninger.

Strengere kvalifikasjonskrav kan ekskludere selskaper som opererer i smalere segmenter eller har lavere produksjonsvolum, selv om de har høy kvalitet i sine prosjekter. Det er derfor viktig at kravene utformes med balanse.

Overgangen til faste tilskuddsnivåer kan gi mindre rom for nyansering mellom selskapenes poengscore, og føre til at små forskjeller får store utslag i tildelt beløp. Dette kan oppleves som urimelig for selskaper som ligger tett på hverandre i vurderingen.

Fjerning av poeng for likestilling kan svekke signalverdien og innebærer en viss risiko for at insentivene for systematisk arbeid med kjønnsbalanse blir redusert. Likestilling er imidlertid fortsatt et prioriteringskriterium i NFIs øvrige utviklings- og produksjonsordninger.

6.3 Oppsummering av virkninger

Samlet sett vurderes den anbefalte modellen som en mer effektiv, rettferdig og målrettet tilskuddsordning enn dagens ordning (nullalternativet). Den gir økt forutsigbarhet og legitimitet, samtidig som den styrker samspillet med NFIs øvrige virkemidler.

7. Utkast til endringsforskrift

I forskrift 31. oktober 2016 nr. 1264 om tilskudd til audiovisuell produksjon gjøres følgende endring:

Kapittel 4. Rammetilskudd til produksjonsforetak

§ 4-1. Virkeområde

~~Tilskudd etter dette kapittel skal styrke produksjonsforetakenes mulighet til langsiktig satsing på utvikling av prosjekter gjennom rammetilskudd til utvikling. Tilskuddsforvalter fastsetter rammens omfang og varighet.~~

~~Etter tildeling vil tilskudd fra rammen utløses gjennom søknader om prosjekttilskudd. Søknadene må oppfylle vilkårene for tilskudd i [kapittel 3](#).~~

§ 4-2. Tilskudd basert på tidligere resultater

~~Tilskudd etter denne bestemmelsen kan gis til produksjonsforetak som har oppnådd svært gode kunstneriske og/eller kommersielle resultater i et prosjekt.~~

§ 4-3. Tilskudd basert på samlet aktivitet

~~Tilskudd etter denne bestemmelsen kan tildeles produksjonsforetak som har oppnådd gode kunstneriske og/eller kommersielle resultater. Foretaket må ha produsert minst én spillefilm, dokumentar eller serie med nasjonal og internasjonal distribusjon i løpet av de siste tre år.~~

~~I vurderingen av, og prioritering mellom, søkerne, kan det legges vekt på:~~

- ~~a. foretakets tidligere kunstneriske og/eller kommersielle resultater,~~
- ~~b. foretakets soliditet,~~
- ~~c. målet om likestilling og mangfold i filmbransjen.~~

Kapittel 4. Rammetilskudd til produksjonsforetak

§ 4-1 Formål og virkeområde

Tilskudd etter dette kapitlet skal bidra til at produksjonsforetak kan arbeide langsiktig med utvikling og produksjon av audiovisuelle verk, gjennom rammetilskudd til utvikling.

Tilskuddsforvalter fastsetter rammens omfang og varighet.

Tilskudd fra rammen utløses gjennom søknader om utvikling. Søknadene må oppfylle vilkårene for tilskudd etter kapittel 3.

§ 4-2 Pre-kvalifisering

Rammetilskudd kan tildeles foretak som oppfyller kravene i § 3-2.

For å kunne motta rammetilskudd må foretaket i løpet av de siste tre årene før søknaden leveres ha produsert minst én;

- a. spillefilm eller dokumentarfilm lansert på kino, eller
- b. dramaserie med primærlansering på en visningsplattform tilgjengelig for publikum i Norge og med bred markedsandel,

Produksjonen som gjøres gjeldende etter denne bestemmelsens andre ledd bokstav a eller b må være produsert av søkeren som hovedprodusent, være kulturprodukt, og søkeren må ha hatt de nødvendige rettighetene til å realisere og utnytte det audiovisuelle verket, herunder til å inngå avtaler om salg, distribusjon og visning av verket.

Tilskuddsforvalter kan fastsette nærmere kriterier i retningslinjer om hvilke produksjoner som oppfyller kravet etter andre og tredje ledd.

§ 4-3 Grunnlag for vurdering

Tilskuddsforvalter kan tildele rammetilskudd til foretak som er kvalifisert etter § 4-2.

Ved vurderingen av, og prioriteringen mellom søkerne, skal det legges vekt på:

- a) antall lanserte titler og titlenes utviklings- og produksjonsbudsjett
- b) kommersielle resultater, som vurderes ut fra antall solgte billetter i ordinær kinodistribusjon
- c) kunstneriske resultater

Produksjoner som gjøres gjeldende etter denne bestemmelsens andre ledd må være produsert av søkeren som hovedprodusent.

Spillefilmer og dokumentarfilmer som gjøres gjeldende etter andre ledd må blitt lansert på kino senest tre år før søknadsdato.

Tilskuddsforvalter kan fastsette nærmere kriterier i retningslinjene for hvordan resultatene skal beregnes, dokumenteres og prioriteres.